

europèu. Actualment, és membre del Consell Assessor per a la Transició Nacional i també ha estat membre de la Junta Electoral Central (2001-2008).

És una autoritat en qüestions de federalisme entre entitats polítiques ètnicament, econòmica o política, distintes i de volum divers. El seu prestigi universitari internacional és considerable. Jo mateix he tingut el privilegi d'escoltar una ponència important que presentà a la Universitat d'Edimburg i en puc donar fe.

Em consta que el candidat té un gran respecte per la nostra acadèmia i que considera un gran honor formar-ne part. A parer meu, també seria per nosaltres un honor tenir-lo com a col·lega. Us prego, senyores i senyors, que tingueu tot això en compte quan hàgiu de decidir la seva incorporació a l'Institut d'Estudis Catalans.

Text llegit pel senyor Salvador Giner de San Julián en el Ple del dia 2 de febrer de 2015

Francesca Soledat Segura Beltrán



V a nàixer a la vila de Xert (Maestrat) l'any

1959 i va estudiar els cursos comuns de filosofia i lletres al Col·legi Universitari de Castelló (ara, Universitat Jaume I). A la Universitat de València obtingué el grau de llicenciada en geografia i història, l'any 1982. Com a becària del Departament de Geografia, va elaborar la seva tesi doctoral entre l'any 1983 i el 1987. Començà a impartir les classes el 1987 en qualitat de professora ajudant fins que, el 1991, per concurs oposició, va guanyar la plaça de professora titular d'hidrologia que va exercir fins al 2011. A partir d'aquesta data i fins al dia d'avui, ocupa una càtedra de geografia física, aconseguida per concurs a la mateixa Universitat. Del 2006 al 2009 es va fer càrrec de la direcció del Departament de Geografia.

APORTACIÓ CIENTÍFICA. La doctora Segura uneix una seriosa base humanística amb una formació científica «dura» que podríem concretar en un nivell poc usual de mate-

màtica i física. Al seu haver hi ha: 39 articles + 37 capítols de llibre + 30 congressos (amb comunicació), 11 contractes + 20 projectes de recerca (de deu dels quals n'ha estat directora). Té reconeguts tres sexennis de recerca i cinc quinquennis de docència, que és el màxim que es pot assolir en els 27 anys d'exercici.

Va entrar amb bon peu a la recerca de camp amb *La Rambla de Cervera*, objecte de la memòria de llicenciatura, que estendria a *Les rambles valencianes* com a tema de la tesi doctoral, defensada el 1987 i publicada l'any 1990. Gràcies al seu treball, els cursos fluvials efímers romanien definits: hidrològicament, geomòrfica i sedimentològica.

Les línies de recerca que practica són diverses: geomorfologia fluvial (canyons fluvioicàrstics, meandres de plataforma, cales...), hidrologia (revingudes —o *flash floods*— i inundacions), canvis ambientals (usos del sòl, excavació d'àrids, mutacions de lleres o canals) i litorals (on la interacció és més fecunda, entre hidrosfera, atmosfera, litosfera i biosfera; el que els ecòlegs diuen *ecotò*). Ha treballat en diverses albuferes —València, Torreblanca, Xilxes-Almenara, Son Bou— i cales, en les quals interfereixen carsts, processos fluvials, onatge...

L'aportació fonamental rau en la caracterització de les rambles (*arroyos, ephemeral streams*). No ha fet únicament ciència bàsica, sinó també aplicada, treballant en tècniques de gestió del medi ambient i d'ordenació del territori, especialment en el Patricova (prevenció de riuades i inundacions), i en un mestratge sobre riscos ambientals que ara mateix dirigeix.

CATALANITAT I COMPROMÍS. Xertolina insubornable, parla sempre occidental (tortosí, per entendre'ns) i hi dona les classes, tasca més tost heroica a la València actual. Una quarta part de les seves 76 publicacions són en català, tot i que en la nostra disciplina —tractada com a ciència dura— és una temeritat... (Per a fer currículum cal publicar en anglès i en revistes d'impacte. El català no suma.) Una mostra són les obres *Tectònica i carst al Migjorn de Menorca: el Prat de Son Bou* (2000) (geografia integral), *Model d'inundacions en ventalls al·luvials: el cas de les planes costaneres valencianes* (2003), *Canvis del nivell del mar en l'evolució del Prat de Cabanes* (2005), *SIG i GPS com a eines d'estudi de les inundacions: el cas del riu Girona* (2008), i *La toponímia i la morfologia de les depressions valencianes* (2008) (fins i tot sap emprar «l'alfabet fosforescent de les pedres»).

ÀMBIT DE RECERCA: PAÏSOS CATALANS. Ha treballat en morfogènesi de barrancs i carst prelitoral al País Valencià i a les Illes, i en geomorfologia fluvial i litoral al Mediterrani occidental. Té dos projectes acomplits amb la Universitat de les Illes Balears, la de València i la Politècnica de València.

QUALITAT HUMANA I DISPONIBILITAT. És una dona valenciana i procedeix d'un departament que, el 1975, era el que tenia una proporció més alta de dones de tots els de l'Estat.

Prové de pagès, d'una família de llauradors, cosa que li atorga un gran sentit de la realitat i del paisatge físic. Sense entrar en psicologia ni psiquiatria, diré que és una persona oberta i amatent, ferma en les seves conviccions, treballadora constant i rigorosa, col·laboradora i amb iniciatives. També canta en una coral i participa en els moviments veïnals de Benimaclet, on viu.

Crec sincerament que la incorporació de la doctora Segura i Beltran pot ésser ben positiva per a l'Institut d'Estudis Catalans i per a la nostra «multivariada» Secció. I un desig personal: mantindria, com a successora del qui us parla, la representació de la geografia valenciana.

Text llegit pel senyor Vicenç Rosselló i Verger en el Ple del dia 23 de març de 2015